

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

**"Och det blev
stor glädje i
den staden..."**

Apg. 8:8

NR 18

15—30 SEPT. 1967

PRIS 1:10

Midnattsropet –

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN.

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgiro nr 57 16 20 på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal
7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är pri-
set detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35,

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd
om personliga upplevelser, rap-
porter om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:
DONALD BERGAGÅRD,
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

Halls, Jönköping 54443 - 1967

JAG PRISAR DIG JESUS

*Jag prisar Dig Jesus min Frälsare kär
som löst mig från synden och nöden.
Du gav mig en frälsning som underbar är.
Den håller i livet, i döden. —*

*Jag prisar Dig Jesus min Frälsare kär,
mitt liv och min hälsa Du blivit.
Du lever i mig och jag lever i Dig.
Jag lever det verkliga livet.*

*Jag prisar Dig Jesus min Frälsare kär,
för all denna nåd jag fått röna.
Du smörjer mitt huvud och leder mig här,
till vilan på ängar så gröna.*

*Jag prisar Dig Jesus min Frälsare kär,
för uppgift Du gav mig i livet,
att vinna förlorade syndare här —
Du syndares Frälsare blivit.*

*Jag prisar Dig Jesus, min Frälsare kär,
i tron, fast osynlig jag ser Dig.
Och när jag fullbordat min livsvandring här,
i seger till himmel Du för mig.*

ENOCH KARLSSON

Nr 18

15-30 Sept. 1967

Årg. 8

VÄCKELSE OCH GUDSFRUKTAN

Då vi talar om väckelse menar vi ofta en viss folkrörelse sammanhållen av en andlig intressegemenskap. En annan och bättre definition på väckelse är Guds svar på tidens andliga behov. —

Det är inte nog, att man blir väckt över sin belägenhet. Man måste också finna resurserna, som kan hjälpa behovets barn ur deras svårigheter. Och Gud vare lov, det finns resurser. —

Då människan uttömt all sin egen förmåga och i sin hjälplöshet beder till honom, som hängde på förbannelsens trä, får hon möta honom, den uppståndne Jesus, till befrielse och förlossning. Och inte nog med det. Genom den helige Ande får var och en som vill kraft och ledning att bevaras i barnskapet. Vad vi egentligen bör bedja om, det vet vi inte, men Anden själv manar gott för oss. Och Anden leder oss att bedja om det, som är väsentligt och nödvändigt.

Den Helige Ande hjälper oss

För min egen del upplevde jag, hur det i mitt hjärta föddes

bönerop om hjälp, ljus och kraft för speciella och för just mig väsentliga behov. Anden födde i mig rop om seger i nyckel-

.....

Av

Per-Olov Fägerholt

.....

Per-Olov Fägerholt

positionerna i mitt liv. Det står "Framför allt som skall bevaras må du bevara ditt hjärta, ty därifrån utgår livet" (Ords. 4:

23). Alltså bad jag "Herre, hjälp mig att bevara mitt hjärta". Herrens bön blev likaså dyrbar för mitt hjärta. Hur mycket den bönen rymmer förstår endast den, som i helig bävan formulerat bönen till en återfunnen Fader. Vidare manades jag att bedja om att känna igen både Herdens och fiendens röster. Vi människor är nämligen omgivna av röstkällor. Ibland är det andra människor, ibland är det vårt eget hjärta och ibland är det andevärldens representanter själva som talar. Får vi under inflytande av alla dessa "röster" inte hjälp av den helige Ande, Hjälparen, att avgöra, vems talan som förs, är vi förlorade och odugliga i den kamp som vi har att utkämpa.

Utmana inte djävulen

Vi har emot oss en fiende, som ifråga om strategi och förmåga står långt över allt vad mänskligt snille skaffat sig genom elektronhjärnor och tända naturkrafter. Det finns bara en verksam makt på jorden, som

behärskar och övervinner denne fiende, nämligen den helige Ande. —

Det har ibland i väckelsetider uppstått en tendens hos väckelsefolket att nedvärdera Satan, därför att han är fiende och besegrad av Jesus. I något slags segerberusning har ovisa personer t. o. m. utmanat djävulen. Men så långt har Jesus aldrig lovat oss att få gå. Han varnar tvärtom och säger, att vi skall frukta den, som kan förgöra både kropp och själ (Matt. 10: 28). Ty även om Ormens huvud är krossat, så är den inte död ännu. Än är Jesu fiender inte underlagda honom till en fotapall. Tvärtom är Satan i dag våldsammare än någonsin, ty han har stigit ned till oss i stor vrede och han vet, att hans tid är kort (Upp. 12: 12). Satan lever och regerar i denna världen och har herraväldet överallt på ett viktigt undantag när: där han konfronteras med Jesu lärjungar. Ty de representerar Jesus själv och är utrustade med oerhörda maktbefogenheter: utan att kunna skadas skall de kunna förtrampa all ovännens härsmakt (Luk. 10: 19). Men därifrån och till ett övermodigt och utmanande beteende mot fienden bör steget vara mycket långt. Guds folk bör inte bete sig som barn kanske vill göra framför vilddjursburarna på cirkus: reta bestarna. Vi bör fastmer ta oss till vara. Övermodet är något, som karakteriserar fienden (se t. ex. 1 Sam. 11: 2; 14: 11—12; 17: 8—10; 1 Kon. 18: 19—35; Neh. 2: 19; 4: 2—3), likaså det fördärvade människohjärtat (Mark 7: 22). Ju mer vi verkligen lär känna Herren och ju mer vi ser av verkningarna efter den, som kom allenast för att stjäla, slakta och förgöra, desto mindre benägna blir vi att uppträda nonchalant.

En ödmjuk ande behöver vi

Skall Gud få sin väg med sitt folk i avslutningen på Nådens tidsålder — och det tror jag Han själv kommer att vaka över — så kommer vi att föras in i en djupare respekt för Gud och för andevärldens furstar. Esaus oheliga respektlöshet uppväckte Guds hat fordom, och Gud har inte förändrats. Men det ser ut om om okunnighet och bristande Gudsfruktan föder mer av samma slag utan att Gud för den skull gör något för att rätta till missuppfattningen. Den ande, som driver sådana människor, har inget till övers för Guds helighet och Gud å sin sida vårdar sig bara om dem, som har en ödmjuk och förkrossad ande. Men dessa vill han leda vidare på gudsuppenbarelsens väg. Och ju mer de fått uppleva, dess mer tillintetgjorda blir de. Då Daniel meddelades sina syner heter det, att all hans kraft vek, ansiktet blev dödsblekt, han låg sjuk en tid (Dan. 7: 28; 8: 27; 10: 4—11). Om aposteln Johannes på Patmos står det, att han föll ned såsom hade han varit död, då Jesus uppenbarade sig för honom. Och Saulus möte med Jesus på damaskusvägen blev avgörande för Paulus hela återstående liv.

I bjärt kontrast till dessa män står sådana, som omtalas i Judas brev, människor som förakta andevärldens herrar och smäda dess härlige, smäda vad de icke känna till, under det de hylla det mänskliga och brukar det till sitt fördärv. Det är både skakande och uppfordrande att lägga märke till, att båda kategorierna rekryterades från gudsfolket. Lär vi oss förakta det heliga, så går det an att utan varningar från himlen gå vidare på den villfarelsens väg. Men far vi efter att lära känna Herren, så skall han komma

över oss som ett vårregn, som vattnar jorden (Hos. 6: 3). Då är det slut med inflationen i ordet "Åt alla dem som tog emot honom (Jesus) gav han makt att bli Guds barn" (Joh. 1: 12). Då blir denna makt betydelsefull och oerhörd och barnskapets ande den enda möjligheten för oss att med kunskap om vem Gud är likväl utan fruktan kunna ropa Abba!, ty det som är fött är fött av Gud.

Då Sakarias profeterar om Jesus, säger han, att vi skulle få tjäna honom utan fruktan, frälsta ur våra ovänners hand (Luk. 1: 74). Den fruktan som här åsyftas gäller fruktan för döden, vilket leder till trældom (Hebr. 2: 15; Rom. 8: 15). Det finns en annan fruktan, som bör ersätta den förra, nämligen den som gäller vårt arbete på vår frälsning (Fil. 2: 12) och som angår vårt gudstjänande (Hebr. 12: 28). Arbetar vi inte i denna ande, är risken stor att vi bygger med sådant, som elden skall förtära. Tjänar vi inte Gud i helig fruktan och räddhåga genom att vara tacksamma för det rike, som skall tillfalla oss och som icke kan bäva, kommer våra ögon att fördunklas och riket, som vi har del i (Upp. 1: 9) att mista sin glans och vår Gud, som är en förtärande eld (Hebr. 12: 29) att förtära vårt livsverk. Det gäller alltså, att vi sätter värde på det som bjudes oss genom frälsningen i Kristus Jesus.

Guds närhet kan bringa mycket buller till tystnad

Vi har i maranataväckelsen talat mycket om frigörelse och upplevt den. Vi har sjungit i hänförelse över Jesu försoningsverk och över vad han gjort i våra egna liv. Vi har gått fram i tro på den Herre, som ger oss seger i striden. Vi

Forts. på sidan 18

TÄLTKAMPANJEN I VÄSTERÅS

Lasse Johansson vittnar.

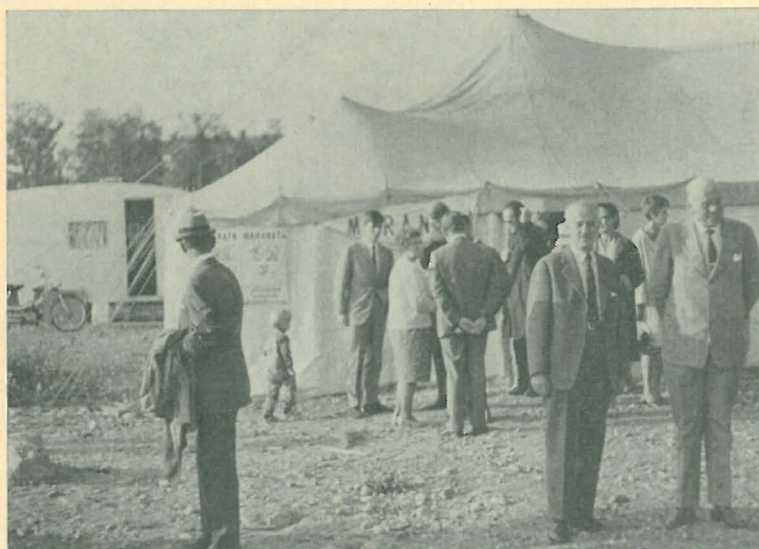
förnyats hos många och ingen har kunnat undgå att bli gripen i sitt hjärta. —

Ett flertal bröder har förkunnat nådens härliga evangelium, bland dem Arne Imsen, Lasse Johansson, Agne Bark, Gunnar Karlsson, Gunno Andersson m. fl.

Det mest positiva i denna mötesserie har varit att se huru starkt församlingens egna medlemmar engagerat sig. Alla har

hjälp till och på olika sätt tagit sitt ansvar i verket.

Vi vet att denna kampanj också har betytt mycket i den kamp i andevärlden där ju egentligen den stora drabbningen står. Framtiden får bli en fortsättning på dessa tältmöten och med den iver och spontanitet som församlingen här visat, kommer den få vara med om att vinna stora segrar för Guds rike i Västerås. *Gunno Andersson*

Mycket folk samlades — många begärde förbön.

Den första tältkampanjen har hållits i Västerås. Det har varit en serie möten av varierande karaktär beroende av att människors behov har varit så skiftande. Tältet har dock varit välbesatt varje kväll och ofta överfullt. Många människor har lyssnat till det glada budskapet om Jesus Kristus och i avslutningshelgens möten likaväl som under veckomötena har många sökt Gud.

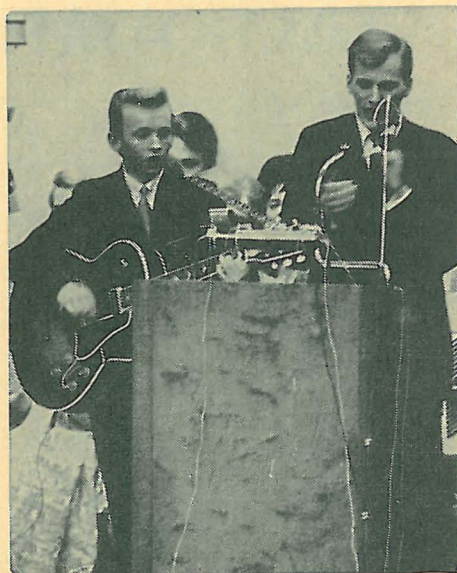
Dessa två veckors väckelsemöten har verkligen skapat rörelse i staden. Handaffischer har delats ut och högtalarbilen har förmedlat sitt budskap och inbjudit till mötena.

Mötena har kanske mest haft den karaktären att syndaren, den ofrälste, har blivit träffad, men också ett flertal människor ur olika religiösa sammanhang har fått möta Gud till frälsning och upprättelse. Visionen har

GUD VERKAR I VÄSTERÅS

Av Per-Olov Fägerholt

*Gunnar Johansson
och
Gunnar Karlsson.*

Den 26 januari 1966 hade vi glädjen att få ta emot två unga evangelister i vårt hem — vi bodde då i Västerås. Det var Gunnar Carlsson och Gunnar Johanson. De kom på Guds kallelse. De kom fullständigt oerfarna av detta slags arbete — det var deras första fält — men deras hjärtan var brinnande. Tillsammans med en handfull syskon började de att evangelisera i den stora staden.

Man kan verkligen fråga sig: Vad har en sådan grupp människor för berättigande med sin uppgift?

Staden har ju frikyrkoför-samlingar, somliga nära tusenhövdade, med duktiga predikanter, fina kyrkor, välövade sångare och kvalificerade musiker. Men Gud frågar icke efter kvantitet utan efter andlig kvalitet. Och Han säger: "Förakta icke den ringa begynnelsens dag." "Hans ögon överfara hela jorden för att Han med sin kraft skall bistå dem som med sina hjärtan hängiva sig åt Honom."

På sådana grunder började alltså verksamheten i Västerås. Mänskligt sett fanns inga för-

utsättningar, allra minst att bemästra de problem, som följer med ett Guds verk. Vi fick erfara många svårigheter. Personer med orena motiv nästlade sig in och höll sig kvar rätt lång tid. Människor vi bett med drogs tillbaka i sina gamla sammanhang. Svårigheter med lokaler för olika ändamål gjorde sig särskilt kännbara den första tiden. Men Herren hjälpte och gav seger. Då raggare och mods och andra ungdomar den första tiden översvämmade mötena, kunde ordningen upprätthållas i första hand tack vare den Ande, som var utgjuten, i andra hand också genom en vislig mötesledning. Gud utrustade dem Han kallat att tjäna i verket och de växte med uppgifterna. Människor ur olika sammanhang blev väckta, frälstes och upprättades och kom i aktivt tjänande. Bönemötena blev hörnstenar i verksamheten. Och på sista tiden har vi fått flera exempel på hur Gud döpt syskon i Anden hemma i deras hem. —

Mötena, som nu hålles i annan lokal än vid starten, är inte

längre "översvämmade" av besökare — nyfikenhetspubliken har försvunnit. Men ofta är de välbesökta av utomstående och framför allt får vi ofta se sådana människor söka Gud till frälsning.

Så frälsas de, en och en, och verket växer genom att Ordet har framgång. Sångestraden är ofta för trång för alla villiga sångare i församlingen.

Denna sommar har vi beretts möjlighet att hålla möten i en av stadens lämpligaste parker — Vasaparken — varje söndag. Tack vare detta och med hjälp av en inköpt högtalaranläggning har vi kunnat nå stora skaror lyssnare och redan fått se synliga resultat av denna verksamhet. Och åhörarna lyssnar verkligen. Ett rent och oförfalskat evangelium, framburet med tro i sång och tal, fångar alltid människors intresse, hur enkel t. ex. musikutrustningen än må vara. Några vanliga gitarrer, i bästa fall också ett dragspel, är enkelt. Men det går an, bara hjärtat brinner och Gud är med. —

Jag tror inte verket i Väster-

Jag har förmånen att äga en gudfruktig mor som beder för mig. Det är hennes varma förböner som medverkat till att jag blivit frälst. Det skedde redan vid elva års ålder, då jag också blev döpt i vatten. — Det var en underbar dag för mig. —

Efter några år började jag dock försumma mitt böneliv och det stod inte länge på förrän jag var långt borta från Gud — långt ute i synden i ett ogudaktigt liv till stor sorg för min gudfruktiga mor.

Men Gud verkade på mitt hjärta. —

Församlingen hade tältmöten och jag började gå på det ena mötet efter det andra. Till slut blev Jesus mig övermäktig och jag överlämnade mig på nytt i Hans händer. Strax efter döpte Jesus mig i sin helige Ande — det skedde i mitt hem. Denna upplevelse har varit till en oerhört stor hjälp för mig. —

Jag är glad och tacksam till Jesus för Hans trofasthet mot

"HAN FÖRDE MIG UT UR LÄGRET..."

mig under de år som gått sedan dess. Trots fel och brister och genom många provningar

och frestelser har Herren hjälpt underbart igenom. —

Under den sista tiden har jag fått möta Jesus på ett härligt sätt och Han har fört mig ut i Guds barns härliga frihet.

"Han förde mig ut från lägret och gjorde min Ande fri och där uti Jesu närhet jag önskar att evigt bli." —

Det är min bön och längtan att få leva i denna härliga frihet till Jesus kommer. —

Jag är glad och tacksam för vad Jesus gör i Maranataförsamlingen här i Västerås. Bönnens ande är mäktigt utgjuten ibland oss. Herren har frälst syndare och upprättat avfallingar på ett härligt sätt. Och många av dem har blivit döpta i den helige Ande. När man ser vad Jesus verkar då blir man glad och tacksam att man själv får vara med. —

En ringa broder

Elmer Eldeen
Västerås

ås är unikt på något sätt i väckelsen. Men jag tror det är rätt typiskt för en andlig utveckling. Och jämför man läget i dag med "den ringa begynnelsen", konstaterar man, att Gud gjort ett under. En Herrens plantering är det, som behöver fortsatt vård, förbön och "bevattning" genom undervisning till Guds-kännedom (Hos. 6: 3).

Sanningen om verksamheten är alltså inte en rapport om en serie "segermöten", men det är berättelsen om kamp och provningar, motgångar och nöd, men också om bön och ståndaktighet och seger, om liv och utveckling. Det påminner om en lägereld, som tänds: lågan tynar några ögonblick, fladdrar för vindfläktarna men så småningom börjar elden brinna allt starkare och ge både ljus och värme. Och vi tror, att "lägerelden"

skall utvecklas till en riktig "stockvedsbrasa".

I medvetande om att skördedagen nalkas sitt slut fortsätter

vi i Jesu namn att gå Konungens ärenden, till dess Han kommer.

Emanuel! Gud med oss!

P-O F.

Det nybyggda Folkets Hus i Västerås där Maranataförsamlingen har sina möten.

GEMENSKAP eller GEMENHET VII

av Nils Westberg

"ett dop" ... (Ef. 4: 5.)

Det finns bara *ett* dop i sann, biblisk mening, och det är *den troendes dop till Kristus*. "Den som *tror* och bliver döpt, han skall bliva frälst, men den som *icke* tror, han skall bliva fördömd." (Mark. 16: 16.) "I haven ju med honom (Kristus) blivit begravna i dopet." (Kol. 2: 12.)

Inför Gud gäller alltså inget församlingsdop eller partidop. Att en själ blir frälst och döpt i vatten är *ingen reklam* för något samfund eller någon rörelse och heller *inget himmelens godkännande av den eller den religiösa åsikten eller det eller det religiösa systemet*. Det är däremot ett härligt vittnesbörd om *Jesu oändliga kärlek*, som oberoende av röstvärvande och rösträknande mänskliga kaxar böjer sig ned och *lyfter en syndare ur fördärvet*. Hur vågar någon ta äran från ärones Konung? Hur kan någon förmå sig till att yvas över sitt parti, därför att Jesus, trots partiförbannelsen, går fram med sitt förbarmande än idag? Det sker ingen frälsning, inget dop, ingen andeutgjutelse, ingen helbräddagörelse, därför att du eller jag *kallar oss* för något eller *binder oss till något*, utan enbart därför att vi blivit *lösta från allt mänskligt och jordiskt* och partibundet *till att leva i Kristus*, i *Hans* väldiga kraft och härlighet, i *VÄCKELSEN* genom Hans uppenbarelse, pris ske Gud och Lammet!

ETT FÖRLÖSANDE ROP

Begynnelsen till detta nya liv i Kristus och Hans överflödande härlighet och rikedom är ett bönerop ur den förtorkade och lamslagna själens djupaste nöd: "MARANATA! Du vår Herre kom!" (1 Kor. 16: 22.) Ty förbannelsen ligger i att *"icke ha Herren kär"* (v. 15), att icke vilja erkänna *Hans makt, Hans vägar och Hans väckelse i dag*. Det finns nämligen inga nedgångstider för skarorna omkring Kristus, ty *"Han för oss fram i ständigt segertåg"*, om vi tror på Skriften. (2 Kor. 2: 14—17.)

Är det nederlag i ditt liv eller i din församling,

så vandrar varken du eller församlingen med Kristus. Det är en sanning, som *du* kan förneka eller vägra att inse. Det gör den inte mindre sann. —

Du och dina medkristna har kanske börjat samla till *ert* läger och icke till Kristus. Du kanske tycker, att det är samma sak. Det är där ditt stora misstag ligger. Det är där förbannelsen börjar. Du följer en beteckning och icke korset. Gud hjälpe då dig att finna vägen tillbaka till *din första kärlek*, då du inte var någonting annat än frälst, en syndare frälst av nåd med en obetvinglig längtan att vittna om det underbara, som Jesus gjort för dig. Då ekade ditt inre av bruderopet. Du ville, att Jesus skulle komma varje stund av dagen och vara hos dig. Då skygade inte själen skuldmedvetet inför sitt jublande *MARANATA* eller försökte gömma sig bakom sekttänkandets vildvuxna snår, då du hörde Hans fotsteg nalkas i hänryckningens fantastiska stunder.

Ack, Jesus vill göra allting nytt!

Vill du? —

Skall du börja ropa i dag: "Maranata! Du vår Herre kom, och ni, tyranniska herrar, av alla slag, som jag hittills tjänat, *VIK HÄDAN I JESU KRISTI NAMN!* —

Vik hädan allt hyckleri, alla falska hänsyn till människor och döda minnen, vik hädan all rädsla att bekänna tron på ett fullt evangelium, vik hädan alla förutfattade meningar om Guds vägar och Guds medel, vik hädan allt religiöst snobberi och all religiös egenkärlek, vik hädan all härsklystnad, all människoförgudning och allt smicker. *KOM GUD, min Frälsare, och gör mig levande, sann och ren!* Jag kapitulerar inför Dig i mitt eget fruktlösa fäktande.

Kom, du väckelsevind, från alla jordens hörn, kom, du våg av levande vatten! I dig vill jag nedsänkas helt, du enda sanna grav för *det enda sanna dopet*: Väckelsens dop till Kristus!

MARANATA!

MARANATA FÖRSAMLINGEN I JÖNKÖPING

håller den 30 sept.—1 okt.

Avskedsmöten för Donald Bergagård med familj

Lördag 19.30 Enskilt för församlingen.

Söndag 11.15 och 19 offentlig möten. Grannförsamlingar med vittnen inbjudas.

DOPHÖGTID I VÄSTERÅS

Gunnar Carlsson

Onsdagen den 30 augusti hade vi den stora glädjen att döpa till Kristus fyra män, som alla blivit frälsta den sista tiden. — Vi är tacksamma till Gud för vad Han gör ibland oss. —

Svenska Frälsningsarmén ställde välvilligt sin lokal till

Västerås — läste Guds Ord med oss och uttryckte sin glädje över att få samlas till dophögtid. Ungdomar vittnade och sjöng. Lasse Johansson, Bollnäs, predikade och sedan var det tid för själva dopförrättningen. Två av de nyfrälsta vittnade om vad Jesus gjort i

Vad Gud gjorde denna kväll i många människors hjärtan är ett stort tacksägelseämne. Låt oss fortsätta att tacka Jesus för Hans stora nåd och gränslösa kärlek mot oss.

Snart kommer Han tillbaka som har köpt oss åt Gud med sitt eget dyrbara blod.

Gunnar Carlsson stiger ner i dopgraven för att döpa fyra unga män till Kristus.

JESUS SADE:

***"Den som tror
och bliver döpt,
han skall bliva
frälst – men den
som icke tror,
han skall bliva
fördömd."***

Mark. 16:16

förfogande. Många hittade denna kväll vägen dit och redan från början kände vi en mäktig ande som sedan blev allt starkare efter mötets gång. Kapten Berggren — nyinflyttad till

deras liv. Deras gripande vittnesbörd grep mångas hjärtan. Under dopakten sjöng vi "Hela vägen vill jag följa Frälsaren" och vi slutade även mötet med denna sång.

Elden brinner när offret är på plats. Vilka offer vi än gör blir de till intet, när vi ser dem i förhållande till offret på Golgata.

Kom, Herre Jesus!

ÄR DU DÖPT TILL KRISTUS?

När jag blev frälst i advent 1964 kunde jag aldrig tro att jag skulle få ett så tryggt och

säkert fäste för min inre människa. Jag varken kan eller vill gå ut i världen mer, för jag har blivit en Jesu Kristi slav. Hans kärlek har tvingat mig in i ett nytt liv. Att veta att man är på Guds väg är det bästa i tillvaron.

Jag har alltid tyckt om att äga spänning i livet. Ett liv med Kristus är nya spännande äventyr varje dag — om man VILL leva för Gud. —

Tänk att ha Gud att gå till med sina bekymmer! Jesus har sagt att vi får kasta alla våra omsorger på Honom och Han vill ta hand om dem. Underbart!

Även då jag inte gjort det Han bjöd mig utan var trolös, stod Han trofast vid sitt Ord, ty Han kunde inte förneka sig själv. —

Ibland agar Han mig som en fader agar sina barn. Det gör Han därför att Han älskar mig. Då får jag ödmjuka mig under Hans mäktiga hand fast det ibland kan vara svårt. —

Ja, det är verkligen underbart att Gud älskar MIG och DIG och ALLA andra människor.

En hälsning från en levande människa.

Hans Brynte
Västerås

"Ty icke sände Gud sin Son till världen för att döma världen, utan för att världen skulle

bliva frälst genom Honom." Joh. 3:17.

Människorna söker i en allt hetsigare takt tillfredsställelse för sina inre behov. Vad världen behöver är den frid som Jesus skänker. Den friden övergår allt förstånd och varar i evighet. Halleluja! —

"Herre, jag tackar Dig att jag fått begrava min gamla människa och att Du välsignat mig med Din Helige Andes dop. Jag är ett ringa barn, men jag vill kämpa för Dig och jag vet att Du vill skänka kraft och frimodighet. Amen."

Tore Eriksson Västerås

MÅNGA

Ty livet uppenbarades, och därom och förkunna för ed Fadern och uppenbarades f

Ja, det vi hava sett och h det att också i mån hava gen gemenskap med Fadern och

Jag var bara åtta år när jag

blev frälst och det var på ett möte hemma. Jag är tacksam till Jesus att han har bevarat mig. —

En dag kom en arbetskamrat till mig och frågade mig hur jag kunde tro på det som står i Bibeln — det är ju bara lögn alltsammans. —

Men jag har upplevt att Guds Ord är sanning och jag tycker att det är underbart att få tro på allt vad där är skrivet. Jesus säger själv: "Jag är Vägen, Sanningen och Livet." — Det

är härligt att få vandra på denna väg. —

Lämna dig åt Jesus. Han vill gärna frälsa dig om han får. Han ger livet mening och innehåll. Nog är det kamp och strid, men liksom Jesus hade vunnit seger får vi segra med Honom. —

Gör dig redo! Jesus kommer snart för att hämta sin brud. —

Du vill väl inte då bli lämnad kvar?

Maranatahälsningar
Ingvor Gästgivers Västerås

Jag är så oerhört tacksam till min dyre Jesus, att jag kan utropa med Sofar: "Ja, min olycka är såsom vattnet som har förrunnit, den finns icke mer." Job 11: 6.

Tänk dig in i detta, min vän, att när Jesus dog på Golgata och tog vårt straff då utplånade Han all vår synd — den finns icke mer, den är borta för alltid. O, att du kunde förstå Jesu kärlek till dig. Han dog för att du skulle få himlen till arvedel: "O, att du idag visste vad din frid tillhör." —

Du skall en dag göra räknenskap för ditt liv, du slipper inte undan, ingen annan kan träda

fram i ditt ställe, du skall själv stå där. —

Idag har Jesus makt här på jorden att förlåta synder. Du skall bli fri från de band som synden bundit dig i. Det har millioner med mig fått uppleva. Då skall ditt liv stråla klarare än middagens sken. Och kommer märker på, så är det gryning till en ännu underbarare morgon. Ära vare Gud!

Jesus ställer dig inför ett val. Du kan förkasta Honom eller göra Honom till din personlige Frälsare — det finns ingenting där emellan. —

Gud har en plan med ditt liv och Han har givit oss en möns-

terbild som vi skall efterfölja. Kampen är härlig i Jesu efterföljd men vi vet att det går till seger och slutar i himlen. —

Kom till Jesus idag! Han vill fylla tomrummen i din själ och ge dig något att kämpa för. Du kommer att bli en gäst och främling på jorden och ditt inre blir vänt till det som är där ovan, du blir en himlamedborgare.

Marita Rydell
Västerås

Jag hade en bedjande mor-
mor och som liten pojke minns jag hur hon bad varje kväll och hur hon särskilt bad för mig. Hon ängslades över hur det skulle gå för mig i framtiden och hon frambar mig i bön till Gud, att Gud skulle frälsa mig, skydda och bevara mig.

Vid tjugoförårsåldern upplevde jag en nervkris och jag var då nära att ta mitt eget liv, men, halleluja, då kom Jesus till min undsättning. Förbönens kraft började att träda i funktion och genom att jag fick en blick på den Korsfäste orkade jag också leva vidare. De löften jag då gav att leva för Jesus svek jag och vandrade ut i synden. Det gick en lång tid och Gud kallade mig på nytt. Jag fick nåd att svara ja, blev frälst och döpt i vatten och medlem i en pingstförsamling. Dopet i den helige Ande upplevde jag ej, men höll det för något heligt som jag mycket väl behövde. —

Så gick tiden och det växlade för mig — jag var ofta besviken på livet och tyckte att allt var meningslöst. —

Så kom då den 18 juni i år, då jag besökte ett Maranata-

möte i Västerås för första gången — mest av nyfikenhet och jag var mycket skeptiskt inställd. Jag blev dock gripen av sångerna och vittnesbörden och kände i mitt inre att här fanns något som jag också behövde uppleva. Jag fick nåd att böja mig och än en gång be om syndernas förlåtelse, och nu fick jag också uppleva det som jag tidigare bett om i över tio år, ty strax efter, en natt, döpte Jesus mig i den helige Ande. —

I det bönesvaret mottog jag också segerkraften och i dag kan jag, med tanke på den tid som ligger framför utbrista: "Min hjälp kommer ifrån Herren, han som har gjort himmel och jord." —

Fridshälsningar

Carl Roos
Västerås

VITTNA

va sett det; och vi vittna
det eviga, som var hos

förkunna vi ock för eder, på
med oss; och vi hava vår
ns Son, Jesus Kristus!

1. Joh. 1: 2—3.

Jag är så tacksam till Gud för att jag är frälst och får dela den upplevelsen med så många andra. Det är en stor Guds nåd: "Av nåden ären I frälsta, icke av eder själva, en Guds gåva är det." —

Bönen är av mycket stor betydelse för en människas andliga utveckling, och då inte minst förbönen. Jag vågar säga, att det är tack vare förbönens kraft som jag är frälst i dag. Jag grundar detta på de upplevelser jag gjort. —

"En tillflyktsort är Han, urtidens Gud, och här nere råda Hans eviga armar." 5 Mos. 33: 27.

Jag är glad att få vittna om att Jesus blivit min tillflykt i livet. Av bara nåd har jag fått taga emot Honom som min personlige Frälsare. Jag har fått uppleva frälsning genom Hans dyrbara blod. Glad är jag också över att jag fått gå utanför lägret för att tjäna Honom med det lilla jag kan. —

Jag gick en gång avfällingens väg, men försökte ändå låta folk tro att jag var en kristen. Till mötena gick jag någon gång ibland för att det inte skulle synas att jag alldeles lagt av. Jag ville hålla skenet uppe. —

Jag skulle inte vilja eller orka uppleva en sådan tid mer. Kampen och striden inom mig går ej att beskriva. Det gick så långt att jag inte ville leva längre, men uppe i allt detta fick jag kontakt med vänner, som förstod mig, och fick vara

"EN TILLFLYKTSORT ÄR URTIDENS GUD..."

Guds redskap att hjälpa mig. På nytt fick jag ta emot Jesus i mitt hjärta och allt blev förvandlat. —

Jag vill uppmana dig som är en avfälling att på nytt komma till Jesus. Vi lever i denna tidsålders slutskede och Jesus kommer mycket snart för att hämta hem de sina. Då måste DU vara redo! —

Vårt andliga liv får ej vara en flämtande låga. Det går ej bara med litet olja på botten av våra lampor. Vi måste få våra kärll fyllda så att våra lampor lyser klart i världens mörker. —

Visst kan vi få uppleva provningar och svårigheter och vi tycker att allt ser hopplöst ut, men "bland skuggorna står också Jesus". —

I både glädje och sorg har jag fått taga min tillflykt till Honom.

Han vill också bli din tillflykt. —

Ingrid Eliasson
Västerås

Jesus förvandlade mörker och förtvivlan till ljus och frid i mitt liv. —

Vi levde mycket lyckliga tillsammans min make och jag tills han dog och jag blev lämnad kvar. —

Min sorg och förtvivlan kände inga gränser. Jag kom ned i ett nattsvart mörker, jag kunde inte bedja till Gud, inte äta och dricka, jag grät mig igenom de långa nätterna. Hela dagarna gick jag som i en dvala. Jag förlorade lusten att leva. I över ett år levde jag ett sådant liv. —

Sådan var jag då jag började besöka Maranathamötena. Där mötte jag från första stund en kärlek, värme och förståelse som gjorde mig både förundrad och glad. Jag kände Guds Ande verka stark och mäktig. Vännerna bad till Gud för mig och

JESUS förvandlade mörker och förtvivlan till ljus och frid

besökte mig även i mitt hem. —

Så kom den dag då jag var villig att böja mig under Guds vilja och då fick också jag uppleva frälsning och förnyelse. Vilken underbar glädje då Guds frid fyllde mitt hjärta. Det kan ej beskrivas med ord. —

Sedan fick jag också följa Jesus i dopets grav. Då kände jag att Jesus fick ett fastare grepp om mitt liv och jag blev så utesägligt lycklig. —

Nu har jag även som gåva av Gud fått mottaga ett Andedop med tungotal. Det var inte bara glädje och frid jag mottog utan en underbar kraft. Jag tyckte att hela min varelse fylldes av ett överflödande liv. —

Jesus är underbar — jag är så lycklig och tacksam.

Fridshälsningar

Ida Johnsson
Västerås

DET HÅLLER ATT TRO PÅ GUD...

*Aina Nilsson och Margareta
Lövsund utanför tältet i Kalix.*

Tältmötena i Norrbotten är nu slut för sommaren. Men vi vet att detta glada budskap om Jesus som gått ut över bygderna ska bära frukt för evigheten.

Jag fylls av stor tacksamhet till Gud när jag tänker på att i sommar har ett litet väckelse-tält rests här i Kalix med omnejd och att ett flertal andesmorda evangelister, även från Norge och Finland, har tjänat Jesus här med verklig nitälskan för själars frälsning.

Ibland har vi haft mycket folk på mötena, ibland mindre, men vi vet att Gud verkar i de människors hjärtan som nåtts av detta glada evangelium.

Vi har också haft ett friluftsmöte vid badplatsen intill där jag bor, då flera hundra människor mött upp för att lyssna till våra enkla sånger och vittnesbörd.

Under tårar får vi många gånger kämpa, men ju längre vi

går ut på Guds löften, ju mer får vi också erfara att det håller att tro på Gud.

Gud har på ett underbart sätt sorjt för sitt verk här i Kalix i andligt och ekonomiskt avseende. Jag är tacksam mot alla som hjälpt till med förbön.

Sluta aldrig att bedja för Norrbotten och för oss som bor och verkar här.

*Fridshälsningar
Aina Nilsson*

"Frid lämnar jag efter mig ... min frid giver jag eder ... icke giver jag den såsom världen giver ...", det här har Jesus själv sagt. —

Det är härligt att få äga Jesu underbara frid i sitt hjärta. Det är någonting som inte världen ger. Det är stor nåd att få vara frälst i dag och fått smaka härligheten från Gud. —

För 1½ år sedan fick jag stiga ned i dopets grav. Jag längtade också efter Andens dop och kraften från höjden och Gud svarade på min längtan. —

Det började med att jag gick på ett väckelsemöte av nyfikenhet. Jag hade inte tänkt gå dit för att uppleva något, men något började röra sig i mitt inre och jag fortsatte att gå på dessa möten. Där mötte mig också en verklig kärlek, den kärlek som bara Jesus giver och jag fick nåd att böja mig vid korset.

JESUS älskar Dig!

Och där föll också den Helige Ande över mig. Det var underbart, halleluja!

Nu fick jag ett mål för min vandring, och ett mål för mitt liv. Mitt hjärta gläds vid tanken på att snart få vara hemma hos Jesus. —

Visst är det strid ibland, men det är en härlig kamp. Djävulen ansätter oss på många sätt, men det är seger i Jesu namn, ty Han äger all makt både i himmel och på jord. —

Jesus kallar också på dig. Han har berett en boning för oss alla i sin himmel. Svara ja till Hans kallelse — tveka ej längre! Du vill väl inte gå förlopad och tillbringa din evighet i nöd, jämmer och mörker. Jesus älskar dig och vill frälsa dig.

*Wasti Rydell
Västerås*

Anders B. Andersson: Andliga livsrörelser i Sverige, artikel V

De andliga väckelserörelser som vi tid efter annan fått uppleva i vårt land är ej från varandra isolerade företeelser. Det finns mellan dem ett klart samband på vägen fram mot evangeliets fullhet och församlingens slutgiltiga upprättelse. — Sanningen om pånyttfödelse och personlig omvändelse, som fördes fram i ljuset genom den pietistiska väckelsen var det första stora steget på denna väg.

Har vi något att lära av den pietistiska väckelsens kamp för den levande tron?

KAN VI LÄRA NÅGOT AV DEN PIETISTISKA VÄCKELSEN?

Enkelhet och allvar på goda grunder

Det ingår i det allmänna medvetandet att den pietistiska kristendomen är avskräckande tråkig i sitt kärva allvar och att den i sin intolerans och trångsynthet skulle vara livsfientlig, världsfrånvänd, inskränkt, sorgkantad. —

Pietismens genombrott i Sverige skedde under svåra ofärdssår och under en tid av yttersta nöd. Under en lång följd av år hade vårt land varit invecklat i ödesdigra krig. Av cirka 400.000 svenskar som dragit i fält hade knappt 2.000 återvänt, de flesta av dem som invalider. Det var självfallet djup landsorg. År av missväxt tillsammans med dryga krigspålagor hade också utarmat landet och fört hela folket in i djupaste fattigdom. Redan år 1706 livnärde sig stora delar av folket på barkbröd och stora områden av böndernas åkerjord låg obrukad på grund av bristande arbetare och pengar till utsäde. Icke blott ämbetsmännen med sina av staten indragna löner, utan även de högre samhälls-

klasserna måste i högsta grad inskränka sitt levnadssätt. Att dessa yttre förhållanden också satte sin prägel på den andliga väckelsen är helt naturligt. Allvaret i gudstjänsten likaväl som enkelheten i levnadsvanorna blev självklara saker för pietisterna. —

När tiderna senare förändrades, välståndet så småningom återvände och de yttre förhållandena återgick till det normala, fortsatte pietisterna att plädера för enkelhet i levnadsvanor och yttre skick, och ett kärvt allvar präglade också i fortsättningen deras förkunnelser och gudsfruktan. —

Och gjorde man inte det på goda grunder? —

Fåfänga och flärd likaväl som överdåd i levnadssättet är också helt främmande för Nya Testamentets lära och urkristen livsstil. Den levande trons folk har under alla tider hävdat enkelhetens ideal, den har aldrig kompromissat vare sig med värld eller namnkristenhet och den äkta, sanna och förblivande glädjen har alltid vilat på en grund av heligt allvar. —

Motstånd och förföljelse kan ej hindra en väckelse

Pietismens historia klargör med största tydlighet att inte ens det mest hårdnackade motstånd eller de bittraste förföljelser kan utgöra ett avgörande hinder för en andlig väckelse, då den är bärare av en nytestamentlig sanning. Den gudomliga sanningens genomslagskraft är starkare än allt motstånd. Det tycks vara så att en andlig väckelse istället trivs och växer sig stark, just i en atmosfär av motstånd och förföljelse. De "blåsväder" människor kan sätta gång med släcker inte väckelsens eld, utan sprider den och kommer den att tilltaga i styrka.

Vi har i föregående artiklar sett den kyrkliga eldsläckningsapparatusens fruktlösa verksamhet. —

Genom att utverka kungliga edikt och senare — år 1726 — genom det s. k. konventikelplakatet hade den svenska kyrkledningen skaffat sig de vapen varmed man tillsammans med en ogudaktig världsmakt gick till attack mot väckelsens folk.

Men vi har också sett hur varken plågsamma förhör, pinande rättegångar, avsättningar, landsförvisningar eller livslånga fängelsestraff lät avskräcka dem. Det hände nu liksom det en gång skedde med Herrens folk i Egypten: "Ju mer man förtryckte dem, desto mera förökade de sig." — Liksom de första kristna gingo de också glada ut från rådsförsamlingarna för att de aktats värdiga att lida för Jesu namns skull. —

Det finns en uppfattning enligt vilken kristendomen sätter slavens stämpel på människan — gör henne foglig, feg, blöt-ryggad. Genom sin uppfordran till lydnad, självförsakelse, underkastelse, vördnad, återhållsamhet skulle icke kristendomen bidra till höjandet av självständigheten, det personliga modet, tapperheten. —

Varje levande kristen jävar det påståendet — inte minst gjorde pietisterna det. — De sökte aldrig anpassa sig till det samhälle i vilket det levde. Då de fann dess lagar i strid med Nya Testamentets bud trotsade man dem öppet och oförskräckt. De fann det vara nödvändigt att lyda Gud mer än människor, även då det för dem betydde stora personliga uppoffringar.

De lät sig icke omformas av samhället, men var ljus i mörkret, salt i förruttnelsen. De medverkade på det sättet effektivt till samhällets omdaning, genom att utan uppblandning proklamera det kraftens evangelium, som lyfter INDIVIDEN upp ur sedefördärv och moraliskt förfall och gör honom till god, hederlig och ansvarsmedveten människa. —

Evangelium är ett budskap till alla samhällsklasser

Ett av de utmärkande dragen för den pietistiska väckelsen i Sverige var att den aldrig isolerade sig till någon viss befolkningsgrupp. Dess budskap om nödvändigheten av nyfödelse och en personlig omvändelse skar sig rakt igenom hela det svenska ståndssamhället. —

Genom de från fångenskap återkomna, omvända karolinererna nåddes allmogen på landsbygden av väckelsens budskap, samtidigt som unga män ur det högre borgerskapet, vilka upplevt den nya födelsen i samband med vistelsen vid tyska universitet, förde väckelsen med sig in i stadsbornas familjeliv, statsförvaltningen och ämbetsverken. —

Snart fanns pietister i alla kretsar, även bland adel och präster, till och med i riksdag och regering hade pietismen anhängare och vänner med hög bildning och en klar andlig blick. Vi kan nämna riksrådet J. Cederhielm, landshövding N. Reuterholm, amiral K. v. Lieven, Nikodemus Tessin och den berömde rättsläraren P. Abrahamsson.

Ja, ända upp till konungens hus nådde väckelsen. —

Då Erik Tolstadius, om vilken vi förut berättat, första gången predikade vid hovet, hade kung Fredrik själv icke ämnat bevisa gudstjänsten, men då han gick igenom ett angränsande rum blev han så gripen av det han hörde, att han gick in och blev stående orörlig bakom den för hans räkning framsatta stolen tills predikan var slut. Efter den dagen var Tolstadius be-

fallad att alla torsdagar intaga sin middag med kungen i enrum. Då han vid ett sådant tillfälle i ödmjukhet kallade kungen "ers majestät", svarade denne genast: "Kalla mig istället du store syndare!" — Vid sin dödsbädd ville också kung Fredrik ha Erik Tolstadius sittande hos sig. —

Även drottning Ulrika Eleonora — vars syster var kurfurstinnan Anna Sofia som var verkligt frälst och en ivrig pietist — var så påverkad att hon lät kalla Jakob Spener till pastor i Tyska kyrkan i Stockholm. Hon lät också utverka benådning för många pietister som ådömts långa fängelsestraff på grund av sin djärvhet att våga hävda Nya Testamentets klara ord mot kyrkans falska frälsningsläror. —

Även en del av prästerskapet, förutom Erik Tolstadius, berördes av väckelsen och många av dem blev trots förföljelser och trakasserier väckelsens bärare och skapade starka andliga rörelser omkring sig. Där är prossten Nils Grubb i Umeå, A. Hillerström i Karlskrona, S. Kjellin och många andra. Självaste Jesper Svedberg — en av Svenska Kyrkans färgstarkaste personligheter — var starkt påverkad av pietismen. En skildring inför prästståndet om en konventikel han vetgirigt besökt, avslutar han med följande ord: "Glad var jag, att jag själv fick se och höra hur det egentligen gick till hos de så kallade pietisterna. Går det så bra på andra orter hos dem till, är det visserligen en stor synd att dessa för-

Forts. på sidan 18

Är DU en själavinnare?

"Somliga finnas ju, som leva i okunnighet om Gud; eder till blygd säger jag detta."

1 Kor. 15: 34.

ANMÄLAN

TILL BIBELSKOLAN I STOCKHOLM
DEN 14 OKT.—12 NOV. 1967

(OBS! Alla anmälningar måste ske genom användandet av denna kupong. OBS!)

Namn

Bostad

Postadr.

Jag är född den 19.... och blev
frälst 19...., döpt i vatten den
19....

Önskar du deltaga hela tiden? JA NEJ
(Stryk det ej önskade.)

Jag önskar deltaga tiden den
.....

Önskar du logi genom bibelskolans försorg? JA NEJ. Önskar du äta i den gemensamma bespisningen? JA NEJ (Stryk det ej önskade.)

Räknar du med att kunna erlägga en avgift av kr. 60:— pr vecka för mat och logi? JA NEJ (Stryk det som ej gäller.) Har du tidigare varit ute som ett Herrens vittne? JA NEJ.

När?

Var?

Har du tidigare deltagit i någon bibelskola? JA NEJ (Stryk.)

När?

Var?

Har du egen bil? JA NEJ (Stryk.)

Ifylles och insändes till Maranataförsamlingens exp., Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA, före den 1 okt. 1967.

Nu endast från Midnattsropet

HELA DE SJUKA

Av T. L. Osborn

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Vem är T. L. OSBORN?. — Hur många vill Gud bota från sjukdomar?. — Helbräddagörelse för alla. — Grundlag för tron. — Varför blir då icke flera helbräddagjorda? — Att bedja Fadern i Jesu namn. — Om två av eder komma överens. — Äldstebrödernas smörjelse med olja. — Handpåläggning. — Bruket av smörjelsedukar. — Grunden för den oryggliga tron. — Se på ordet. — Trons natur. — Några obibliska tolkningar. — Trons bön. — Är då tron nödvändig för helbräddagörelse? — Den viktiga bekännelsen. — Frihetens proklamation. — Satans nederlag. — Kraften i Guds ord. — Bekännelsen medför ägandet. — Tron är vår rättfärdighet. — Trons tal. — Hur man kan förlora sin helbräddagörelse. — De tre vittnena. — Introduktion genom fru Osborn. — Skriftläsning. — Vad är onda andar. — Demonernas manifestationer. — När plågorna börjar. — Är sjukdom välsignelse eller förbannelse? — Den troendes auktoritet. — De kristna och sjukdomen. — Trons fiender. — Något du icke bör göra. — Guds ords kraft. — Tre frågor kring Paulus törntagg. — Reflektioner kring Paulus törntagg. — Sju namn på vår återlösare. — Mitt mest betydelsefulla budskap om helbräddagörelse. — Ett hundra gudomliga helbräddagörelsefakta. — Då Gud talade till mig. — Resultaten. — Inbjudan. — Vad är en verklig kristen. — Vägen till frälsning. — Hur du skall bli en lycklig kristen. — Dopet i vatten. — Sju ting att minnas. — Bönen om helbräddagörelse.

208 sidor. Pris inb. 12: 50, häft. 9: 50

Klipp här

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 6, Stockholm VA

Sänd mig mot postförskott T. L. Osborns bok
Hela de sjuka. Inb. häft. (Stryk det ej önskade.)

Namn:

Bostadsadress:

Poststation:

Ivan Lundberg:

MARANATAHÄLSNINGAR FRÅN ÖRNSKÖLDSEVIK

"...och när Han (Jesus) hade blivit fullkomnad, blev Han, för alla dem som äro honom lydiga, upphovet till evig frälsning." Hebr. 5: 9.

Församlingen i Ö-vik har nu avslutat sin tältkampanj, som har pågått under två veckor. Vi är tacksamma till Gud för vad som skett. Och vi tackar Gud för alla dem som hjälpt oss under dessa möten. Första veckan hade vi besök av Donald Bergagård, som predikade och sjöng i Andens inspiration med väldig kraft, tillsammans med Erik-Gunnar Eriksson, som för övrigt har stått i spetsen under hela tältkampanjen.

Vi fick också vara med om ett välsignat och kraftigt nattmöte som hölls i tältet. Massor av ungdomar i första hand var samlade där, men även äldre. Guds Ande var kraftigt utgjuten över mötet och Guds Ord gick ut med kraft.

Sista veckan har Svein Nymo predikat Ordet som tänt i

mångas hjärtan, och orsakat gripenhet och lovprisning.

Vid avslutningsmötena hade vi besök av bland annat syster Aina Nilsson från Kalix, som sjöng sina sånger som hon fått ifrån Herren, till stor gripenhet för många. Broder Anders B. Andersson predikade med väldig kraft och hänförelse i de sista mötena.

Ja Guds Ord har verkligen gått ut med kraft under dessa veckor, och människorna har ställts inför avgörandet: för eller mot.

"De som har blivit lydiga ordet" har fått uppleva en härlig frälsning. En äldre syster kom och lät sig döpas till Kristus Jesus, och en ung broder som blev frälst i ett av mötena var också lydig ordet och döptes strax till Kristus. Pris ske Gud! För övrigt så känner vi ju inte resultatet helt. Men vi tror att det har skett mycket i andevärlden och tror att det har en stor betydelse för församling-

ens utveckling. Förnyelse har många fått uppleva ibland de i Jesus Kristus troende. Och visionen i denna sena tid har förnyats och styrkts. Tack och lov till Jesus för det.

Må Herren få hjälpa och styrka oss här i Ö-vik och på andra platser. Vi fortsätter i Jesu namn. Om än vi inte är så många, så är vi dock en församling i Kristus Jesus.

Herren vill göra stora ting, genom dig och mig. Låt oss ställa oss helt till förfogande för Herren, och han skall och vill använda oss. Det finns massor med uppgifter i Herrens rike. Ingen behöver gå sysslolös, nej, tack och lov för det. Må vi bara inte akta någon syssla i Guds rike för ringa, utan vara trogen i allt. —

**JESUS KOMMER SNART!
VAR REDO! VAR TROGEN!
LÅT INGEN FÅ BERÖVA DIG
VISIONEN!**

Fridshälsningar från Maranataförsamlingen i Örnsköldsvik

.....

Låt ej Lovsången tystna!

.....

Det står i Psaltaren: "Lova Herren min själ och allt det i mig är, lova hans heliga namn."

Detta blev så levande för mig i ett möte. Det är så lite lovsång i de flesta församlingar. Det skall vara så tyst och stilla och om någon säger ett ljudligt halleluja så vänder man sig om och tittar. —

Det kostar på ibland att offra lovets offer, men det är härligt då vi lyder och gör det. På den plats där jag bor har vi möten i ett gammalt missionshus. Det

var tre vänner där som är missionsvänner och de upplät det för oss. Dessa vänner har börjat att lova Gud och tagit fram sina instrument igen och vi väntar på att Jesus skall sända en underbar väckelse ibland oss.

Biskop Sven Danell har sagt "att då det är tyst och stilla i kyrkan då är den död. Där det är lovsång, där är Andens liv och frihet".

Fridshälsningar
Margit Johansson
Älgårås

VÄCKELSE Forts. fr. sid. 4

har talat om jubel och jublat och klappat i händerna. Låt oss fortsätta med det. Ett brutet mod tar mången ur benen (Ords. 17: 22) men vår oförskräckthet är ett tecken för dem som gå förlorade, vart de är på väg, och för oss, att vi är på väg till frälsningen (Fil. 1: 28). Men har det ibland börjat bli för mycket jubel, för mycket spelglädje som urartat till förstärkarbuller och för litet förkrosselse, för litet ödmjukhet inför Gud, för litet fruktan och bävän, så låt oss beakta den sidan också. Ingen får överbetonas på bekostnad av andra nödvändiga Andens uppenbarelsereformer i våra möten.

Gud vill och skall upprätta församlingen, och församlingen i funktion har många sidor. Det kan mycket väl hända, att de heligaste mötena, då Guds närvaro manifesteras i fruktan och bävän genom uppenbarelsens och profetians Ande, kan bli mycket tysta. Och låt oss därvid inte bedragas av att fallna kyrkor predikar om tystnad och helighet och andakt och allt sådant man räknar upp, därför att man saknar själva förmågan att glädjas och lovsjunga. Låt oss inte mönstra ut delar av Ordet, därför att avfälliga människor utnyttjar det för att dölja egen fattigdom. Då hamnar vi i diket på andra sidan vägen.

Jag tror det ligger något profetiskt i Elias möte med Gud

vid Horeb (1 Kon. 19: 11—13). Herren gick fram där och en storm föregick honom, som var så våldsamt, att t. o. m. klippor bröts sönder. Efter stormen kom en jordbävning, men icke var Herren i jordbävningen. Han var icke ens i den påföljande elden. Men efter elden hördes ljudet av en sakta susning, och nu visste Elia, att Herren var där. Och Elia skylde sitt ansikte.

Vi kanske behöver göra samma upplevelse som Elia där i grottan. Ty ju mer vi ser av Gud och lär känna den helige Ande, desto mindre benägna blir vi att lämna rum för det element i vår köttsliga natur, som på grund av bristande förtroende för den helige Ande vill hjälpa honom — som har givits för att hjälpa oss! — med våra förstärkare och röstresurser. Men desto större rum vill vi ge för Anden, desto mer kommer vi in i trons vila och desto lättare blir det för oss att stiga åt sidan så som Israels barn fick göra vid taget genom havet. De fick vara stilla, medan Herren stred för dem (2 Mos. 14: 13—14). Och efteråt fick de sjunga en lovsång, som saknar motstycke i historien (2 Mos. 15). Ett helt folk sjöng.

**Låt oss höra
vad Anden säger
församlingarna**

I dag samlas det ett folk från syndens Egypten och från de religiösa nationernas Babylon.

De samlas tillhopa i ett ännu osynligt, gigantiskt byggnadsverk, den levande Gudens stad, Kristi brud, Guds församling. Och där får vi vara med. Lär vi oss urskilja, vad Anden säger till församlingen, skall vi få se Herren uppenbarad ibland oss på *alla* de sätt Ordet lär. Också Apg. 5: 11—13 kommer att aktualiseras. Där står "Och stor fruktan kom över hela församlingen...". På detta sätt skall vi bevaras från slentrian och likgiltighet. Ingen skall då behöva få den känslan, att vi hunnit fram till gudsupplevelsens gränser och slå sig till ro i resignation eller rent av förlora tron. I stället skall vi bevaras i helig tacksamhet till den Herre, som köpt oss. Och då får vi också fortsätta äga ett ämne att sjunga om av hjärtat, då vi skall sjunga. Vi får ännu större anledning att hänge oss med våra hjärtan åt Herren så som denna väckelses bärare hittills gjort. Och då skall Herren själv, vars ögon överfara hela jorden för att finna sådana människor, fortsätta att bistå med sin kraft (2 Krön. 16: 9).

"Ty Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor; den fostrar oss till att avsäga oss all ogudaktighet och alla världsliga begärelser, och till att leva tuktigt och rättfärdigt och gudfruktigt i den tidsålder som nu är."

Tit. 2: 11—12.

Pietismen...

Forts. fr. sid. 13

tala, lasta, fördöma och förfölja." —

Genom dessa män gav Gud den Svenska Kyrkan ett mäktigt nådeserbjudande, men det

ortodoxa prästerskapet sade nej. —

— — —
Evangelium rymmer ett budskap till ALLA människor oberoende av deras samhällsklass: "Ty här är ingen åtskillnad. ALLA hava ju syndat och äro i avsaknad av härligheten från Gud, och de bliva rättfärdig-

gjorda utan förskyllan av hans NÅD, genom förlösningen i Kristus Jesus." —

Pietisterna tog i högre grad fasta på den sanningen och väckelsen kom därför att också beröra ALLA. Den tog aldrig form av en "slumverksamhet" lika litet som den blev en "salongskristendom" utan kontakt med folkets bredare lager.

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

MRM 48. Vivian Mårtensson sjunger till hammondorgel, gitarr och bas: *Din nåd är mig nog/Golgata under/O, jag längtar att en gång få vara där/Jag aldrig kan ångra.*

HS 199. Jerusalem/Till den eviga sångens land. Sång av Vivian Mårtensson.

MRM 26. Halleluja snart skall dagen gry/O, du Golgata kors/Längtande bruden/Min trofaste Gud. Sång av Vivian Mårtensson.

HS 203. Jag har hört om en stad ovan molnen/Blott en dag ett ögonblick i sänder. Duetsång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.

MRM 475. Det finns mer att få/Vill du min Jesus lära känna/Det är så underbart det namnet Jesus/Det finns ett hjärta som för dig ömmar. Duetsång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.

MRM 18. Som hjorten trängtar efter vatten/Vi vill prisa Gud här/O, härliga dag/Gud är mäktig. Sång av Kurt Petersén och Eric Gunnar Ericsson.

HS 201. Over in the Glory land/The King and I. Gospelsånger sjungna av Donald Bergagård. Musik Roland Lundgren, Urban Isaksson och Kurt Petersén.

MRM 45. Bertha Svensson sjunger till piano, gitarr och trummor: *Ikke heller jag fördömer dig/Den dyrbara pärlan/Han är liljan uti dalen/Jesus du min vän.*

MRM 8. Halleluja, halleluja/Jesus är min vän/Det gryr mot dag/Grip om den hand som stungits/Sätt mig i brand, Gud. Sång av Bertha Svensson och Eric Gunnar Ericsson.

MRM 15. Jag vill hellre ha Jesus/Jesus är livet för mig/Välsignat/Om du endast visste. Sång av Bertha Svensson till ensemble. Vid flygeln Inga-Lill Blomkvist.

MRM 5. Frälst från evig död/Hur innerligt Jesus mig älskar/O, hur jag längtar att se staden/Tror du Jesus är densamme. Sång av Bertha Svensson och Eric Gunnar Ericsson.

MRM 476. Under över alla under/Kraften alla får/Ära ske Hans namn/Jesus Guds väldige son. Solosång av Bertha Svensson. Triosång av Bertha Svensson, Kurt Petersén och Roland Lundgren.

MRM 17. Jesus talar om en boning/Underbar Du är käre Jesus/Den var ej blomströdd/Hur går det då. Sång av Inga-Lill Blomkvist och Bertha Svensson.

MRM 46. Marita Hammar sjunger till piano, gitarr och trummor: *Käre Jesus jag kommer till dig/Hela vägen gå/Han lever/Det skall bli värt sitt pris.*

MRM 481. Men om du kom just nu/När skuggan svunnit/Nu har jag glädje. Sång av Marita Hammar och Sigrid Andersson.

MRM 14. Innan sol går ned/Jag har hört om ett land/Törnekronan/Guds folk är på resa. Sång av Marita Hammar och Sigrid Andersson.

MRM 47. Falköpings-trion sjunger tillsammans med Kurt och Roland: *Ljuvligt och kärleksfullt/Som en härlig gudomskälla/Mamma är det långt till himlen?/Till himlens land.*

MRM 7. Jag har en Frälsare/Väckelsen är här/Sejer i Jesus/Alltsen jag var liten. Sång av Maranatasångarna, Falköping. Triosång av Roland, Marita och Barbro Lundgren.

MRM 44. Barnabön/Vitare än snö/Jesus remembered me/Du fallna stjärna. Duetsång Kurt Petersén, Roland Lundgren.

MEP 5. Guds slag pågår/Gud är på tronen ännu/Ett härligt hem/En sång har jag mottagit från Himlen. Kurt Petersén, Roland Lundgren, Donald Bergagård. Maran-Åta Musiken, Oslo.

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

För att ge Er tillfälle för effektivisering av Ert självinnar-nit har vi beslutat att ge Er ett specialerbjudande: Vid köp av 3 st. grammofonskivor erhåller Ni 1 st. av oss uttagen grammofonskiva gratis. Vid köp av 6 st. grammofonskivor erhåller Ni 2 st. skivor gratis, som Ni i Er tur kan evangelisera med.

Namn:

Postadress:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. Sängsamling à 34: 50 (69 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

☐ Sänd gratis Er skivkatalog samt notblad.

Bostad (Box/Gata):

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

Kära vänner, frid!

När jag ser tillbaka på sommarens tältmöten, så ljuder en kör i mitt hjärta:

"Ja, Gud är densamme som fordom

Jesus är verksam ännu

Han frälsar och döper i Anden,

Botar sjuka i kraft av sitt ord."

Det var med stor förväntan vi for till Norrland med tältet, och när vi återvänder så kan vi säga: Jesus har gjort långt mer än vi kunnat önska, tänkt eller bedit om. —

Vi har i sanning fått uppleva löftet om att få vandra i förutberedda gärningar.

Vi har varit några ungdomar som velat sprida evangelium, det glada budskapet, om frihet för de fångna och förlossning för de bundna. På varje plats har vi haft friluftsmöten, sjungit på serveringar, fabriker, affärscentra, spridit tillsammans 20.000 traktater och kört med högtalarbil. Ordet skall inte återvända fåfängt, utan att hava verkat vartill Han har utsänt det. —

Vi har också fått se frukt av vårt arbete på de olika platserna. Själur har blivit frälsta och döpta i Anden. Många har förnyats och väckts inför budskapet om Jesu snara tillkommelse. Att se och uppleva hugnaden efter Guds livgivande ord har varit stort.

I Skellefteå upplevde vi i sanning en öppen dörr för evangelium. Flera upplevde frälsning. Där samhället inte lyckats bevisade Jesus sin makt. En broder som längtade efter Andens dop fick uppleva detta i ett hem, där vi samlats för att bedja. Efter någon minut prisade han Jesus på Kanaans tungomål. Under ett vittnesbörd i ett möte, blev en ung syster överbevisad om dopets väg. Hon och flera av hennes kamrater döptes dagen efter i sin hemförsamling. De hade åkt 16 mil för att vara med på ett möte. Varje kväll var tältet fullt av intresserade och längtande människor. Vänner från Boden och Luleå kom för att vara med också i Skellefteå. I det sista mötet blev några frälsta, en Andedöpt, och det var svårt att sluta för att sedan riva tältet.

Nu är vi i Umeå som är den sista platsen för tältet i Norrland. Här sjunger vi:

"Hela gamla Umeå skakar av Guds kraft

ära halleluja, väckelsen är här!"

O vad stort att vi inte behöver vänta, utan får predika, leva i och uppleva väckelse nu. Också här har själar mött Jesus på ett underbart sätt. Evangelisterna Lasse Johansson och Gunno Andersson har varit här två kvällar till stor välsignelse. När detta skrivs är broder Anders B. Andersson hos oss. Mycket folk har samlats och många har sökt Jesus till förnyelse.

Vi har också fått möjlighet att förlänga tältmötena i Umeå tre dagar, då vi får besök av broder Arne Imsen.

Vill också genom denna artikel säga ett tack till ungdomarna som varit med oss. Alla har varit glada och villiga att tjäna i mötena, med friska och härliga vittnesbörd. I det praktiska arbetet med tältet har vi också upplevt Herrens smörjelse och välsignelse.

Till sist vill vi tacka alla vänner över hela landet för offer och förböner. Snart får vi mötas och av nåd krönas av den oförgängliga segerkransen. Maranata!!

Vi går framåt till nya segrar! Med oss är Gud! Med Honom segrar vi!

CARL HENRIC HENRICSON